

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
2.Mf.31.187/2022/6.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a felperesi jogi képviselő Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe, ügyintéző: felperesi jogi képviselő neve ügyvéd) által képviselt **felperes1** (felperes címe) felperesnek – a alperesi jogi képviselő neve ügyvéd (alperesi jogi képviselő címe.) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 33.M.70.710/2020/34. számú – és 41. sorszám alatt kiegészített – ítélete ellen a felperes 40. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét nem fellebbezett részében nem érinti, fellebbezett részében helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 17.780 (tizenhétezer-hétszáznyolcvan) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság döntése és az alapjául szolgáló tényállás

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2022. március 22-én kelt 33.M.70.710/2020/34. számú – és annak 2022. május 20-án kelt 41. sorszám alatt kiegészített – ítéletével a felperes munkaviszony jogellenes megszüntetése miatti jogkövetkezmények

íránt indított perében a kereseti kérelmet elutasította és a felperest 175.000 forint + áfa perköltség megfizetésére kötelezte az alperes javára. Akként rendelkezett, hogy a 325.000 forint szakértői díjat és a 186.322 forint illetéket az állam viseli.

[2] Ítéletében rögzítette, hogy a felperes a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 82. § (1)-(2) bekezdése alapján 1.910.146 forint elmaradt jövedelem és a 82. § (3) bekezdése alapján végkielégítés címén 6 havi távolléti díj, azaz 1.743.480 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[3] Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában a perköltség vonatkozásában utalt a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 512. § (2) bekezdése alapján a felperes követelésének összegében megállapított pertárgyértékre, ami 3.653.626 forintot tett ki és arra, hogy a pervesztes felperest a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes perköltségének megfizetésére. A mérték meghatározása körében az alperes által az ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíjban felszámított perköltségigényét vette figyelembe. Ennek mértékét eltúlzottnak tekintette és mérsékelte figyelemmel arra, hogy négy tárgyalást tartott az ügyben és az alperesi képviselő az ellenkérelemnél kívül egy előkészítő iratot és két rövid beadványt terjesztett elő. Mindezek okán a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján mérlegeléssel állapította meg a felperes által viselendő perköltség összegét.

A felperes fellebbezése

[4] Az elsőfokú ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, amely a per főtárgyát nem érintette, kizárólag a perköltség leszállítására irányult. Elsődlegesen a perköltség fizetési kötelezettségét mellőzni, ennek hiányában mértékét leszállítani kérte. Indokolásul előadta, hogy az ítélet alapját a szakértői vélemény képezte, azaz az alperes jogi képviseleti tevékenysége ebben a tekintetben elhanyagolható volt, a megítélt perköltséget aránytalannak találta a kifejtett jogi tevékenységhez képest. Utalt arra a lényeges körülményre is, hogy a felperes jövedelme alig éri el a garantált bérminimumot és így anyagi forrás hiányában az ítélet érdemi részével szemben fellebbezést nem is tudott előterjeszteni.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme

[5] Az alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte a fellebbezéssel érintett perköltség vonatkozásában, és másodfokú perköltségigényt is előterjesztett. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság az érvényesíteni kívánt perköltség összegét mérsékelte. Erre figyelemmel a megítélt összeg nem tekinthető eltúlzottnak, értékelve azt is, hogy minden érdemi tárgyaláson részt vett, beadványait határidőben előterjesztette.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[6] A fellebbezés nem alapos.

[7] A másodfokú eljárásban az elsőfokú bíróság ítéletének felülbírálatára a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a felperes fellebbezésének korlátai között került sor. A felperes a fellebbezésében kizárólag az elsőfokú bíróság ítéletének perköltségfizetésre kötelező rendelkezését támadta, annak leszállítását kérve.

[8] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perköltség vonatkozásában a releváns tényeket értékelve, a jogszabályoknak - és a kialakult gyakorlatnak is - megfelelő helyes döntést hozott, így azt a Pp. 383. § (2) bekezdése szerint, helyes indokai alapján helybenhagyta. A fellebbezés kapcsán mindösszesen az alábbiakra mutat rá a másodfokú bíróság.

[9] A felperes az elsőfokú eljárásban pervesztes lett, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése szerinti perköltség viselésére vonatkozó kötelezettségét helytállóan rögzítette az elsőfokú bíróság. Az alperes jogi képviselője a Pp. 81. § (1) és (2) bekezdésének megfelelően a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint az ügyvédi megbízási szerződésben kikötött díj alapján és 30 munkaóra felszámításával kérte a perköltsége megállapítását és az áfa fizetési kötelezettségére figyelemmel a 4/A. §-ára hivatkozott. Az IM rendelet 2. § (2) bekezdése szerint a bíróság indokolt esetben ezt az összeget mérsékelheti, ha az nem áll arányban a pertárgy értékével, vagy a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel, ezt a döntést indokolni köteles, amelynek az elsőfokú bíróság eleget is tett. Mérlegelése szempontjait részletesen rögzítette.

[10] Így helyesen vette figyelembe a megtartott tárgyalások számát, amelyek időtartama összesen négy és fél órát tett ki. Az alperes a felperes keresetében foglaltakra 9 oldalas ellenkérelmet készített, egyaránt vitatva az igény jogalapját, összegszerűségét és előadta bizonyítási indítványait is. Az elsőfokú bíróság a jogi képviselő által kifejtett tevékenység körében értékelte az alperes további, perben tett írásbeli nyilatkozatainak rövid terjedelmét is. Mindezek alapján az alperes által felszámított $17.500 \times 30 = 525.000$ forint + áfa összeget jelentősen mérsékelve 175.000 forint + áfa összeget talált arányban állónak a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Mindezzel a másodfokú bíróság teljes körűen egyetértett és az alperes részére megállapított perköltség további mérséklésére a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel nem látott lehetőséget.

[11] Önmagában az a körülmény, hogy a perben a jogvita eldöntéséhez – a felperes munkakörre való alkalmasságának tisztázására – szakértő kirendelése volt szükséges, az ügy megítélését nem teszi egyszerűvé. A felperes jövedelmi viszonyainak, teljesítőképességének, illetve a jogorvoslattal kapcsolatos motivációjának a perköltség megállapításánál nem volt relevanciája, mivel a pervesztesség kockázatát a felperes a perindítással vállalta, annak anyagi következményeiért helytállni tartozik.

[12] Mindezek alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság mérlegelése kirívóan okszerűtlen nem volt, ezért határozata felülmérlegelésére nem látott lehetőséget.

Záró rendelkezések

[13] A másodfokú eljárásra az alperes perköltségigényt jelentett be, 17.500 forint + áfa összegben felszámítva azt. A másodfokú bíróság így a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező felperest az alperes másodfokú eljárással felmerült költségének viselésére a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján mérlegeléssel megállapítva annak összegét. E körben a mindösszesen egy oldalas és érdemi nyilatkozatként fél oldal terjedelemben írt okirat megszerkesztésére a másodfokú bíróság az egy munkaóra ráfordítást eltúlzottnak találta és 10.000 forint + áfa összeget ítélt arányban állónak a kifejtett ügyvédi tevékenységgel, amelyet a 4/A. § (1) bekezdése alapján áfa is terhel. A másodfokú bíróság azt is figyelembe vett, hogy a fellebbviteli eljárásban tárgyalást sem tartott.

[14] A fellebbezési eljárásban a pertárgy értéke a fellebbezéssel támadott követelés összegében ($175.000 + 47.250 = 222.250$ forint) alakult. A feleket a költségmentesség és költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény 3. § (1) bekezdés d) pontja alapján megillető tárgyi költségfeljegyzési jog miatt le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § (1) bekezdése szerint számított fellebbezési eljárási illeték a felperes munkavállalói költségkedvezményre való jogosultsága folytán a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[15] A fellebbezésről a Pp. 376. § (3) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson kívül döntött a másodfokú bíróság.

Budapest, 2022. szeptember 20.

dr. Orosz Andrea s.k.
s.k.

a tanács elnöke

dr. Szalai Beatrix s.k.

előadó bíró

dr. Laczó Adrienn Lilla

bíró